Cana asobnaha numaru 20 hr. Przesyłka opłacona ryczałtem.
Nr. 14. Sierada, 28 Krasawika 1926 h. Hod II (X).

BIEŁARUSKAJA KRYNICA

TYDNIOWAJA SIALANSKAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Adm.: Wilnia, Połackaja 4—10. Redakcyja adčyniena ad 9 h. ran. da 7 h. wieč.

„Biełaruskaja Krynica“ kaštuje: na hod 8 zł.; na paŭhoda 4 zł., na 3 mies. 2 zł., na 1 m. 1 zł.

BLIŻEJ DA PRAŬDY I ETYKI!...

Hazeta „Biełaruskaja Sprawa“, jak i jaje papiarednica „Bieł. Niwa“, orhan „Hramady“, uwiała ŭ biełaruskuju publicystyku duža chwarawity i škodny sposab zmahańnia z palityčnymi praciŭnikami. U hazecie hetaha kirunku nadta mała pryncypowych razważańniaŭ, a zatoje poŭna zwyčajnaj łajanki, asabistych prytyčak biełarusam inakš dumajučym, dziŭna śmiełaje naciahwańnie faktaŭ, prypiswańnie swaim palityčnym praciŭnikam taho, čaho jany nia to što nidzie nie skazali, ani napisali, ale na‘t taho, ab čym jany i nie padumali. Taki sposab publicystyki, tak ważnaj haliny ŭ biełaruskim życci, na wialiki żal, zamiest karyści, prynosić wialikuju škodu, jak biełaruskamu hramadzianstwu, tak i ahułam biełaruskamu narodu, bo zamiest idejnaha padziełu ŭ narodnuju dušu ŭwodzić fanatyzm, bałamutnyja pahlady na swaje-ż palityčnyja hrupy, biezkančatnuju hryźniu i nienawiść miż prawadyrami kirunkaŭ i wynikajučaje z usiaho hetaha ahulnaje asłableńnie biełaruskaha palityčnaha, hramadzkaha i kulturnaha życcia.

Naša redakcyja dawoli časta atrymliwaje piśmy z uwahami, čamu my nie wystupajem u swajej hazecie prociŭ henych duža niezdarowych abjawaŭ publicystyki z boku praciŭnaha palityčnaha łahieru. Na ŭsio heta my, majučy nadzieju, što „hramadzisty“ apomniacca sami, maŭčali dalej.

Adnak ciapier, kali niasumlennaść orhanu „Hramady“ adnosna da nas pierachodzić tuju hranicu, za jakoj my, jak pradstaŭniki asobnaha palityčnaha i hramadzkaha kirunku, maŭčać nia majem prawa, my z prykraściaj biarom hołas, kab... baranicca.

„Biełaruskaja Sprawa“ (Nr. 2. 25.IV.26) pad zahałoŭkam „Ab čym pišuć“, našamu palityčnamu kirunku, a tak-ża i „Sial. Sajuzu“ prypiswaje niejki „nowy kurs na Waršawu“. „Sial. Sajuz“, peŭnie-ż, adkaża sam za siabie, a što datyča nas, dyk „kurs“ naš daŭnym daŭno ŭsim wiadomy. My swajho kursu dahetul nie źmianili i źmianiać pokulšto nia dumajem. A kali źmienim, dyk zahadzia pastarajemsia pawiedamić ab hetym swajo i čužoje hramadzianstwa.

Dyk na jakoj-ża padstawie „Bieł. Sprawa“ prypiswaje nam „nowy kurs“? A woś na jakoj. U našaj stacci „Polščyna i Biełarusy“ („Bieł. Krynica“ Nr. 12) znachodzicca takoje wyrażeńnie:

> „Pad Polščaj pry družnaj arhanizacyi i śmiełaj rabocie my za paru hadoŭ pawinny dabicca ŭsich należnych nam kulturnych, ekanamičnych i hramadzkich prawoŭ“...

Heta wyrażeńnie, wyrwanaje z całaści našaj stacci i z całaści našaj palityčnaj niezależnickaj ideolohii, jakaja kiraŭnikom „Bieł. Sprawy“ nia jość niawiedamaj, maje służyć dokazam našaha niejkaha „nowaha kursu“!...

Druhim dokazam, na asnowie jakoha „Bieł. Sprawa“ prypiswaje nam „waršaŭski kurs“, maje być toje, što byccam my

> „u t a i w a j e m ad swaich čytačoŭ fakty administracyjnych hwałtaŭ nad kulturnymi biełaruskimi ŭstanowami, jak, da prykładu, biezpadstaŭnaja zabarona nowym Wilenskim Kurataram wykładańnia ŭ Wilenskaj Biełaruskaj Himnazii najstarejšamu z biełaruskich adradżenskich dziejačoŭ, hram. Łuckiewiču“...

Woś-ża, što my ŭtaiwajem fakty admini-

stracyjnych nad nami hwałtaŭ, dyk hetamu nichto sumlenny nie pawieryć, a što my nie źwiarnuli asabliwaj uwahi na hwałt polskaj školnaj ułady ŭ adnosinach imienna da p. Łuckiewiča, dyk heta ŭžo sapraŭdy bolš čym niaskromnaść „Bieł. Sprawy", da jakoj tak bliska staić p. Łuckiewič! My zmahajemsia z administracyjnym hwałtam, skolki sił majem i robim heta biaz rožnicy asob i ich pahladaŭ. Kožny hwałt tak i zawiom hwałtam.

A ŭreščie kali-b sapraŭdy tak stałasia, što my na hwałt polskaj školnaj administracyi nad p. Łuckiewičam asabliwaj uwahi sapraŭdy nie źwiarnuli, dyk ci-ž heta byŭ-by dokaz našaha nowaha palityčnaha kursu, jaki nam „Bieł. Sprawa" prypiswaje? Dumajem, što nie. P. Łuckiewič heta nie Biełaruś, i Biełaruś heta nia p. Łuckiewič. P. Łuckiewič — heta tolki adzin z duža i duža mnohich jak starejšych, tak i maładziejšych pracaŭnikoŭ na biełaruskaj niwie.

Ureščie sam p. Łuckiewič dahetul stałaha palityčnaha „kursu" nia trymaŭsia.

Dyk jak-by my nie adnosilisia da asoby p. Łuckiewiča, to jašče z hetych adnosin nijak niemahčymym było-b prypiswać nam „kurs" na Waršawu.

Słowam, nadta pažadana, kab u biełaruskaj publicystyce było jaknajmienš sposabaŭ zmahańnia z palityčnymi praciŭnikami, padobnych da sposabaŭ „Bieł. Sprawy" i jaje papiarednicy „Bieł. Niwy", apiortych na biezpadstaŭnym i niasumlennym prypiswańni inšym kirunkam dumak, ab jakich im i nia śniłasia, a tak-ža sposabaŭ duža časta apiortych na asabistych chworych ambicyjach.

Wolnaja trybuna.

PATREBA ADNAWICCA.

Biełaruski ruch spačatku byŭ adziny i sucelny. Usie biełarusy pracawali razam i — widziačy swaju słabaść — niejak miarkawalisia adny z druhimi.

Ale prachadzili hady. Ruch pašyraŭsia i krapčeŭ. Z studenskich i intelihientnych kružkoŭ jon pajšoŭ u hustyja sialanskija, a nawat i rabotnickija masy. Pracaŭnikoŭ na biełaruskaj niwie ŭžo nia možna było pieraličyć (jak heta było daŭniej) i tym bolej nia možna było złučyć u adnu ciesnuju, chaciab i wialikuju arhanizacyju. Dyk biełaruski ruch pačaŭ dzialicca. Znajšlisia biełaruskija es-deki (socyał-demakraty), es-ery (socyał-rewolucyjaniery), znajšlisia socyjalisty-federalisty i ŭreščie kamunisty. Pasiarod katalickaha nasialeńnia Pietrahradu i Miensku stwaryłasia arhanizacyja pad nazowam „Biełaruskaja Chryścijanska-Demakratyčnaja Złučnaść".

Heta było ŭ časie rasiejskaj rewalucyi, na toj bok hranicy, dzie ciapier balšawiki.

A na hety bok hranicy: u Wilenščynie, Nawahradčynie dy Haradzienščynie hetyja kirunki hurtawalisia kala Wilenskaha Biełaruskaha Nacyjanalnaha Kamitetu, a nareščie kala Bieł. Pasolskaha Klubu — i na pahlad usio zdawałasia dobra i ščasna.

Ale heta było tolki na pahlad. Unutry biełaruskaha žyćcia dalej pahłyblałasia dyferencyacyja (padzielnaść). Pradstaŭniki roznych kirunkaŭ šukali swaich ułasnych daroh, bo widzieli, što taŭčysia na miejscy i ŭsim u kučy niama sensu.

Wynikam rožnaści dumak nastupiŭ raskoł u Biełaruskim Klubie, a razam z hetym raskołam i hłybiejšy padzieł u biełaruskim hramadzianstwie. Z prychilnikaŭ „sawieckaj arjentacyi" stwaryłasia „sialanska-rabotnickaja Hramada". A z prychilnikaŭ arjentacyi na swaje siły i na takich susiedziaŭ, katoryja

Z hazet.

MARALNY RAZWAŁ.

Pad hetkim zahałoŭkam ukrainskaja hazeta „Nowij čas" Nr. 21 z 28.III h. h. źmiaščaje staćciu duža dobra charaktaryzujučuju toj maralny zaniapad, jaki ciapier adbywajecca ŭ SSSR. Dla abznajamleńnia z hetaj sprawaj našych čytačoŭ padajom staćciu całkam, bo jana nia tolki da ŭkraincaŭ, ale tak-ža dobra tasujecca i da biełarusaŭ:

„Adnej z najważniejšych spraŭ usiaho Radawaha Sajuzu ciapier jošć sprawa zakonu ab rodach i žanimstwie.

Dasiul nia było ŭ Balšewii adnastajnaha rodažanimskaha kadeksu. Sawieckaja Rasieja, praŭda, mieła taki kadeks jašče z 1918 h., ale jon u praktycy wykazaŭ mnoha niedachwataŭ. Ukraina, iznoŭ, nia mieła jaho zusim, na jaho miejsca ŭ 1919 h. naskora byli wydanyja dwa dekrety pra žanimstwa i razwod, a ŭ administracyjnaj praktycy ŭsie arjentawalisia na rasiejski balšawicki kodeks. Hetak-ža było i ŭ inšych respublikach Sajuzu. Z hetaje pryčyny zjawiłasia kanieśnaść adzinaha kadeksu ab žanimstwie, da čaho balšawiki i prystupili, jak zaŭsiody, duža enerhična.

Zjawiłasia masa prajektaŭ, jakija možna padzialić na dźwie asnaŭnyja hrupy:

1) Žanimstwa z prymusowaj rehistracyjaj,
2) Žanimstwa biaz rehistracyi.

Pieršuju hrupu pradstaŭlaje Ukraina, druhuju Rasieja.

Iduć doŭhija spory, šukańnie kampramisu, a ŭsio pad kličam akančalnaje pierabudowy hramadzkaha žyćcia na nowy „dziaržaŭna-trudawy"—balšawicki typ.

Staroj dziaržaŭnaj systemie: jaje padstawie siamji, z jaje prywat-ułaśnickim dy pradpryjemnickim charaktaram — abjaŭlena akančalnaja wajna.

Na absalutnym razwale siamji balšawiki chočuć zakrapić nowy ład. Darma, što ŭsia parewalucyjnaja praktyka wykazała poŭnuju niazdolnaść dziaržawy

nia strašny dla biełaruskaha narodu ŭtwaryŭsia „Biełaruski Sialanski Sajuz“ palityčnaj i hramadzkaj prahramaj zbližany da biełaruskaj partyi Chryścijanskaj. Hety Sajuz maje na mecie arhanizacyju biełaruskaha sialanstwa nie na praletarskaj platformie, (jak heta manicca rabić „Hramada“), ale na čysta-sialanskaj.

Hetyja abiedźwie hrupy pašyrajuć swaju rabotu najbolej pasiarod prawasłaŭnaj častki biełaruskaha narodu.

Ale ŭ Zachodniaj Biełarusi i ŭ Uschodniaj Litwie jość jašče kataliki. Biełarusaŭ-katalikoŭ naličwajuć u hranicach Polščy miljon z liškaj duš, heta znača dobraja paławina ŭsiaho biełaruskaha nasialeńnia. Pasiarod ich pracuje pradusim hetaja-ž biel. Chryścijanskaja partyja, jak pradoŭžańnie Mienskaj Chryśc.-dem. Złučanaści. Dziakujučy jaje pracy apošnim časam možna dahledzić wialiki ruch pasiarod katalikoŭ-biełarusaŭ.

U jakim ža kirunku pajšoŭ hety ruch?

Pieradusim jon pajšoŭ pa linii a h u l n a-biełaruskich dasiahańniaŭ i pa linii zmahańnia za prawy, jak čaławieka tak i hramadzianina. Nacyjanalna-kulturnyja i palityčna-socyjalnyja damahańni biełarusa-katalika takija samyja, jak i biełarusa-prawasłaŭnaha. Značyć: biełaruskaja škoła, p a d z i e ł z i a m l i b i a z w y k u p u, swabodnaja arhanizacyja biełaruskich sił, rožnyja prawy biełarusaŭ, jak narodu, katory moža stanawić sam ab sabie, jak zachoča.

Ale aproč hetych ahulna biełaruskich ideałaŭ biełarus-katalik maje i swaje ŭłasnyja: z d a b y ć c i o ŭ s i c h n a l e ž n y c h p r a w o ŭ u k a š c i e l n y m ž y ć c i, a tak-ža ideały relihijnyja i maralnyja.

Bieł. Chr. partyja heta ŭsio mieła na woku, ale dahetul nia mieła j a s n a j prahramy. Dyk sprawu hetu treba pastawić j a s n a.

„Hramada“ da relihijnaha žyćcia nastrojena waroža; „Sajuz“ neŭtralna. Takim čynam hetyja abiedźwie arhanizacyi stali daloka ad biełaruskaha katalickaha žyćcia i — jak my ŭžo kazali — hurtujuć kala siabie najbolš prawasłaŭnych.

Pry ŭsim hetym nastroi dušy i pahlady na žyćcio ŭ biełarusa-katalika bywajuć tak roznyja, što jany pakul-što siabie časam nia mohuć zrazumieć i nawat adzin adnamu nia wierać... Hetaja roznaść i admiennaść pahladaŭ pakažacca tady z wialikaj jasnaściu, kali my pastawim pobač biełarusa z pad Wałožyna (prawasłaŭnaha) i biełarusa (dapuścim) z pad Ławaryšak (katalika). Ichnyja dumki i ichnyja nastroi buduć saŭsim roznymi. Adzin prawasłaŭny, druhi katalik, adzin staić za „hraždanku“ druhi za „łacinku“, adzin hladzić na ŭschod, druhi na zachad. Adzin hurtujecca kala „Hramady“ abo „Sajuzu“, a druhi chiniecca da kirunku chryścijanskaha. Adhetul jasna, što dasiulešni bieł. chryścijanski kirunak musić być pieramienieny ŭ wyrazna k a t a l i c k i.

Niechta „Biełarus-katalik“ u Nr. 6 „B. Krynicy“ padaŭ dumku stwareńnia „Lihi abarony katalikoŭ-biełarusaŭ“. Dumka dobraja, ale tolki d z i e l a a b a r o n y tych, što buduć zmahacca. Dyk takaja arhanizacyja była-b zanadta adnabokaja.

Ja, apirajučysia na wyšej padadzienych asnowach uważaju, što biełaruskamu katalickamu hramadzianstwu patrebna swaja nacyjanalna - palityčnaja arhanizacyja, katoraja mieła-b na mecie nia tolki palityčna-hramadzkija patreby našaha narodu, ale i nacyjanalna-relihijnyja.

Kaniešnaść hetkaj arhanizacyi ŭžo na stolki naśpieła, što adkładać jaje nia možna. My znachodzimsia na pradwieśni biełaruskaha katalickaha adradžeńnia, dyk treba ŭziać hetaje adradžeńnie ŭ peŭnyja formy, zhurtawać bajcoŭ za hetaje adradžeńnie ŭ adnu mahutnuju arhanizacyju. Tady rabota pojdzie šparkimi šahami ŭpierad. A dziela hetaha dasiulešni bieł. chryścijanski palityčny kirunak treba nazwać prosta: B i e ł a r u s k a j a K a t a l i c k a j a Z ł u č n a ś ć

---

wykonywać abawiazki, jakija spali na jaje ŭžo paśla pieršych sprobaŭ razwału siamji; darma, što sotki tysiač biazdomnych dziaciej walajecca ciapier pa ŭsiej terytoryi Sajuzu biaz najmienšaha zabiaspiečańnia z boku dziaržawy, jak pieršy žachliwy pasieŭ kryminalnaha bandytyzmu; darma, što adna tracina moładzi zaražana syfilisam (francami); darma, što maralnaja gangrena abymaje ŭsio šyrejšyja i šyrejšyja kruhi nasialeńnia — darma!

Dasiul sawieckaja ŭłady ničoha nie zdabyła z pierabudowy žanimna-praŭnych adnosinaŭ u dziaržawie, ciapierašniaje balšawickaje žanimstwa pryniasło kudy bolšuju dań demaralizacyi, prastytucyi, maralnamu razwału—čym chto hetaha spadziawaŭsia.

Sprečki-ž, što da samoha razumieńnia maralnaści tut nia pry čym, bo jany nie źmianiajuć istoty žyćcia, nie adchilajuć ahulnaje katastrofy.

Ciapieršniaje sawieckaje zakonadaŭstwa stawić na roŭni žanimstwa i prastytucyju (raspustu), padwodziačy abiedźwie katehoryi wyklučna pad fizyolohičny (cialesny) nazoŭnik.

Woś napryklad „Schema žanimskich adnosinaŭ miž ludźmi“ padanaja byŭšym prafesaram prawa kananičnaha ras. waršaŭskaha ŭniwersytetu P. W. Wierchoŭskim, ciapier „adčajannym“ kamunistam, u jaho nowaj pracy: „Nowyja formy siamji i žanimstwa pawodle saw. zakonadaŭstwa“, (dziarž. wydańnie 1925 h.) pradstaŭlaje hetki padzieł adnosinaŭ mužčyny i kabiety: 1) Adnarazowy źwiazak pa najmu — prastytucyja; 2) Adnarazowaja nasilnaja źwiaź — zhwałčańnie; 3) Dabrawolnaja siamiejnaja suwiaź; 4) Faktyčnaje žanimstwa; 5) Žanimstwa zarehistrawanaje.

Woś wyniatak jaki hawora sam za siabie.

Na praktycy sustrakajecca ŭ SSSR, najbolš (u kamsamolcaŭ u pieršuju čarhu*) h. zw. „faktyčnaje žanimstwa“ — značyć zbližeńnie na niejki čas, jakoje kančajecca najčaściej „abortam“**) — dzieciahubstwam, razłukaj i nawiazańniem nowaha „faktyčnaha žanimstwa“. Peŭna-ž, što prastytucyja i zhwałčańnie źjaŭlajucca ŭ zastrašajučym pracencie.

*) Kamunist. moładź.
**) Zabiwańnie płodu ŭ łonie matki.

Hetym nazowam my nie parwiom nitki supolnaści z Mienskaj „Chryścijanska-Demakratyčnaj Złučnaściaj" i tak-sama złučym usich zmahalnikaŭ: wioski, miastečka i horadu ŭ adnu wialikuju arhanizacyju.

Dyk pracaŭniki na biełaruskaj katalickaj niwie — da raboty, bo ŭžo „skroź ciemru bliščyć łuč nowych bleskaŭ"...

U hetych bleskach my, biełarusy-kataliki, widzim dla siabie lepšuju dolu...

S. K—i.

PAWIEDAMLAJEM,

što na Siomuchu hetaha hodu pryjdzie ŭ Wilniu da Wostraj Bramy i Kalwaryi pieršaja

Biełaruskaja Katalickaja Pracesija.

Pracesija rušyć z Żodzišak u subotu pierad Siomuchaj a hadz. 11 pierad pałudniam. U Żodziški źbirajucca biełarusy-kataliki z parafijaŭ: Żodzišnaj, Daniušaŭskaj, Wojstamskaj i Wišnieŭskaj.

Taho-ž samaha dnia prychod u Gierwiaty na niešpary. Tut-ža ŭ Gierwiatach budzie i načleh. U Gierwiaty źbirajucca biełarusy-kataliki z Niestanišnaje parafii (praz Rymšaniacki most).

U niadzielu, heta znača, na pieršy dzień Siomuchi ranieńka a h. 4 wychad z Gierwiat u Warniany. U Warnianach pracesija wysłuchaje Imšy św. i dalej u Ławaryški. Pa darozie dałučajucca susiednija parafii. U Ławaryškach niešpary i načleh.

Na zaŭtra, h. zn. na druhi dzień świat, ranieńka wychad z Ławaryšak u Wilniu. U Wilni pry Wostraj Bramie pracesija wysłuchaje Imšy św. i zaraz idzie na Kalwaryju, dzie abchodzić stacyi i načuje.

Na zaŭtra, h, zn., na treci dzień pracesija waročajecca iznoŭ u Wilniu i takim samym paradkam, praz Ławaryški, Warniany, Gierwiaty, nazad u Żodziški.

Darohaju tudy i nazad pracesija piajeć biełaruskija relihijnija pieśni.

DA NAS PIŠUĆ.

BŁAHI STARASTA.

Baradzieničy, Brasłaŭskaha paw. Ciapier kala nas paspakoiłasia ad palicyi jaŭnaj i tajnaj. Bo byŭ čas i heta nia tak daŭno, kali našych ludcoŭ palicyja duža niepakoiła. Niejkija pratakoły, tak-sama pierapiski wiaskoŭcaŭ, paśla pytańni i postrachi palicyjantaŭ nam žyćcia nie dawali.

Heny čas žyli my tut, jak zajac pad łomam. Až heta niejak niadaŭna wyświetliłasia hetakaja sprawa, što starasta ŭ Hłybokim, našym palicyjantam daŭ zahad, kab śladzili za Baradzieničami, bo tam musić być niejkaja biełaruskaja arhanizacyja i što jaje kaniešnie treba wykryć.

Dyk woś tut naša palicyja i mieła šmat raboty ŭ Baradzieničach, a my mnoha strachu i niapryjemnaści. Ahułam Hłybocki starasta niejki pan Kawaleŭski, jaki čyrwaniejučy sa stydu wyjechaŭ ŭžo z Hłybokaha, rabiŭ mnoha kryŭdaŭ nam biełarusam u Baradzieničach. Zdaralisia z im takija rečy, što saŭsim nia jšli da twaru pawiatowaha starasty. Choć-by hetaki wypadak. Sialanie Baradzienickija i druhich wiosak u 1924 hodzie prasili hetaha starastu dazwolić im sabrać schod na 18 wieraśnia, kab na im zrabić adpawiedny pryhawar na biełaruskuju školu.

I što-ž na heta pan Kawaleŭski? Jon biezceremonna daje admoŭny adkaz. I wy biełarusy rabicie tady z im, što chočacie. U druhich sprawach pan Kawaleŭski na sprawiadliwyja damahańni Baradzienickich biełarusaŭ dawaŭ časta duža naiŭnyja adkazy. Heny starasta lubiŭ duža źbirać rožnyja babskija plotački ab tutejšych biełarusach.

Za toje ciapier Brasłaŭski starasta da nas kudy lepšy za Hłybockaha. Jon ćwiaraziej hladzić ahułam na žyćcio i da biełarusaŭ našych bolš-mienš sprawiadliwa adnosicca. Dziela hetaha ŭ nas ciapier, ci na doŭha, ale pacišeła.

Moładź u Baradzieničaah spakojna ŭčytywajecca ŭ biełaruskuju literaturu, wučycca piajać bieł. pieśni i pryhataŭlajecca da bieł. teatraŭ.

Mikita Čumandra.

Aperacyi h. zw. „abortusa" — dzieciahubstwa stwaryli ŭ apošnija hady ŭ Saw. Sajuzie adumysłowy zaniatak dla ciomnych ludziej.

Niadaŭna tamu, u adnej z najwialikšych salaŭ Maskwy, na masawych zboryščach, abhawarawałasia sprawa zakonaprajektu žanimstwa, dzie miž inšym haworycca pra „kaniečnaść skasawańnia rehistracyi žanimstwa" dy „rehulawańnia (!) pryrostu nasialeńnia niščeńniem prypłodu". Treba adznačyć, što niščeńnie prypłodu (abort) dasiahnuła np. u Leninhradzie bolš 50 proc. usich naradzin.

Strach! Balšawiki prawodziać strašny eksperyment (sprobu), jaki niasie biesprykładny ŭ historyi čaławiectwa maralny razwał cełych narodaŭ, jakija apynulisia ŭ miežach SSSR.

Praŭda, što hety balšawicki eksperyment sustrakaje wialiki adpor u masie. Ale tolki ŭ masie, jakaja maje daŭniejšaje wychawańnie. Maładniak „cikawicca" nowym eksperymentam. Maralnaja razwiaznaść pryciahwaje jaho, bolš-mienš hetak sama, jak pryciahwaje maładziaž buržuaznaha stroju — prastytucyja. A što hawaryć, kali prastytucyja poruč z inšymi prajawami wolnych, pieramiennych paławych znosinaŭ karystaje z paddzieržki i apieki dziaržawy i ŭwachodzie ŭ „systemu žanimskich adnosin"?! Maładniak sawieckaje dziaržawy, peŭnie, nia pryjmaje razwału staroha žanimstwa, jak padhatoŭku da asobaha kamunistyčnaha ładu, ale padchodzie da nowych form z punktu biezadkaznaha zdawaleńnia pochaciej, jak da adnaho z wiasiołych i wyhadnych „zdabytkaŭ" sawieckaha ładu. Pra zaŭtra pokul što nia dumaje.

Paćwierdžańniem wyšejskazanaha jość hołas samych-ža sawieckich dziaržaŭnych hazetaŭ. Maskoŭskaja „Praŭda" prywodzić ceły rad kankretnych prykładaŭ, jakija najlepš malujuć dasiahnieńni balšawickaha režymu. (Nie padajom ich tut dziela ich biazstydnaści. Red.).

Hazeta „Krasnoje Pryamurje" wykidaje klič:

MATČYNA „APIEKA“.

Parosły, Biełast. paw. U hetaj wioscy jość niejkaja Wrubleŭskaja, zaŭziataja staronnica polskaści, mała raźbirajučajasia miž palitykaj i relihijaj. Maje jana adnaho, užo darosłaha syna — Karala.

Karol wypisaŭ biełaruskuju hazetu, ale, jak widać, biaz matčynaha dazwołu.

Ubačyŭšy hazetu maci strašenna aburyłaś i jaje tut-ža „skanfiskawała“.

— Żebym więcej takich gazet nie widziała, masz polskie gazety, czytaj!

Hetak maci swajho synka pryhladaje i na swoj ład abučaje. Ale widna pastareŭ heny ŭžo sposab nawučańnia, bo jon Karala tolki aburaje.

Doma z synkom jana haworyć papolsku (choć žalsia, Boža, što heta tam za polščyna!), ale na wiosku pakazaŭšyś musić tasawacca da našaj ahulnaj hutarki, bo inakš ad ludziej nie pačuła-b usio-roŭna.

Biedny chłapiec nia moža na't siabrawać z rawieśnikami swaimi, katoryja čytajuć hazety biełaruskija, abo tolki tamu, što nie wyrakajecca, jak jana, mowy swajoj rodnaj.

Kudy-ž dziecca biednamu Karalu, z kim siabrawać? Začynicca ŭ chacie i pahladać na swaju polskuju matulku i słuchać jejnaje biestałkowaje kwaktańnie? Nie, małady charaktar z hetym nia zhodzicca! Ale jak rabić, kab nie razdraźnić swajoj matuli? Wychodzić jon z wioski niby adzin u miastečka, ale tolki z wačej uciok, jak užo złučyŭsia z siabrami swaimi.

Raz zdaryłaś Karalu zajšci ŭ carkwu, woś niejak dla kampanii chłapcoŭ. dziaŭčat (bo ŭ wioscy našaj bolš prawasłaŭnych), što-ž tady, dawiedaŭšysia nie dakazywała „polskaja” matula! Naŭpierad pahnała jaho da spowiedzi, paśla susiedziaŭ prasiła, kab pamaliliś za „upamiętanie grzesznika“, a ŭžo ŭ chacie, dyk padniała całaje piekła, i čaho tolki nie pačuŭ ad swajoj „polskaj“ matulki naš Karol!

Hetak pakutuje biełaruskaja dumka ŭ dušy wiaskowaha chłopca, dziciaci rodnaj našaj wioski!

Ale Karol naležyć da moładzi, što zrazumieła ważnaść swajho rodnaha słowa i swajoj naahuł literatury. Ničoha ŭžo nie pamoža matčynaja apieka, jejnyja kryki, abureńnie. Karol wiedaje, što maci kabiecina „polskaj wiery“, nia zdolaje musić zrazumieć ruchu biełaruskaha, a jamu, maładomu chłapcu adkrywajecca nowy świet, pierad im zaharajecca nowaja zorka i jaho klića da pracy, da zmahańnia za lepšuju dolu swajho biednaha narodu. Karol wiedaje, što šanawać baćkoŭ treba, ale žyć ciemnatoj ichniaj i atumaniwać siabie dalej „polskaj wieraj“ nijak prystać niemahčyma. Tamu spakojna, ale adważna synoŭskaj rukoj jon skinie z siabie tuju matčynuju apieku i ćwiorda stanie i śmieła pojdzie šlacham nowaha čyćcia, kab zbyłoś toje, što piaśniar kaža: „I budzie ŭnukam panawańnie tam, dzie siahońnia płača dzied“.

N—a.

Muzie.

Zdaroŭlu rodnaja, ciabie ja,
Čakaŭ, čakaŭ ja tak ciarpliwa...
Moj klič ty ŭčuła spahadliwa,
Pryšła... i nowaja nadzieja
Ŭ dušy sumujučaj ŭzrasła.
Ci znoŭ ŭ dalokija krainy
Mianie ty kličaš? ci pryšła,
Kab uskrasić ŭ dušy ŭspaminy
I znoŭ pakinuć adnaho
Biaz šlachu, wiery i swabody
Na strašnyja, doŭhija hody,
I da skanańnia tak majho?...
Chadzi, — nia žałuj maich śloz, —
Im miery nia było nikoli:
Ich wysušyŭ daŭno pawoli
Biazlitasny, moj horki los.

T. Kondel.

Hutarki ab haspadarcy.

Jak mieć rańniuju bulbu.

Jak wiadoma, dla kožnaha sielanina zaŭsiody jość pažadanym mieć jak najraniejšuju bulbu dla ježy. Kali ŭziać pad uwahu toje, što ŭ sielanina bulba składaječ čuć nie haŭaŭniejšuju paśla chleba ježu, dyk heta pažadańnie našych haspadaroŭ stanie zrazumiełym samo saboj. Apača hetaha rańniuju bulbu zaŭsiody možna pradawać pa wysokaj canie ŭ miastečkach ci haradoch, kali taki jość bliska. Tak što rańniaja bulba moža jašče być peŭnaj krynicaj značnaha dachodu ŭ haspadarcy.

Kab mieć rańniuju bulbu (raniej tydni za dwa-

„Proci faktyčnaha žanimstwa, proci alimentaŭ*) i za aborty!“

Alimenty ŭsio-taki jašče istnujuć u Saw. Resp. i proci ich idzie zmahańnie.

Niejki taw. Fokin piša staćciu ŭ „Krasnoje Pryamurje“, dzie pabaiwajecca, što 118 „žonak“, z jakimi jon byŭ u bliskich znosinach, moža damahacca ad jaho alimentacyi (utrymańnia). I hetuju staćciu redakcyja źmiaščaje na adnym z pieršych miejsc!

Takich krasak biez kanca.

Nielha ŭsiaho padać, što tworycca ŭ Balšewii, pra što pišycca i haworycca. Mnoha čaho nielha, prosta stydna pisać. Adno tolki ščaście, a heta toje, što ahramadnaja bolšaść prajawaŭ raspusty, maralnaha razwału i h. d. spatykajemo ŭ Maskoŭščynie. Maskoŭski byt prakažanny, maskoŭskija časopisi poŭny wulharnaha biazstydstwa, kali haworycca pra žanimstwa. Na Ŭkrainie inakš. Ukraina ŭ swajej masie zaŭziata baronicca, masawa pratestuje, balšawickija ankiety pra žanimstwa prawalilisia ŭsiudy. Pad naciskam hramadzkaje dumki ŭstupiŭ nawat sawiecki ŭrad Ukrainy, wysowywajučy prajekt rehistrawanaha žanimstwa.

U psychalohii ŭkrainskaha sielanina i rabotnika niama miesca na raspusnaść, jakaja dremie ŭ natury maskoŭskaha „ja“.

U ŭkrainskich časopisiach niama i śledu sensacyjna niezdarowaje dyskusyi. Ale heta ŭsio nia znača, što atruta nie praniknie ŭ naš narod, što nie paciahnie moładź swajeju sensacyjaj. Nie! Tolki nie siahnuła jašče hetak hłyboka. Nia mienš adnak jana padcinaje maralny byt narodu, — heta fakt. Fakt hety musić trywožyć kožnaha ŭkrainca. Zdarowaja maral našaha narodu była ŭsio najbolšaju jaho cennaściaj. Na źniščeńnie hetaj cennaści jdzie Maskwa, bo heta lažyć u prahramie kamunistyčnaha budaŭnictwa.

Ukrainski narod pieražywaje strašny peryod hartu swajej maralnaje siły“.

*) Abawiazak karmić siamju.

try, čym jana bywaje) treba rabić tak. U paławinie marca, a to zusim pašla Sarakoŭ, wyznačanaja dla sadžeńnia bulba, rassypajecca tonkim słojem pa padłozie dość widnaha i ciopłaha pamieškańnia. Kali takoha asobnaha pamieškańnia niama, dyk bulbu možna rassypać u chacie, abo ŭ kamorcy na padłozie, ci na palicach, abo staŭlać u kašałkach bližej da świetu. Hetak rassypanaja bulba lažyć da tej pary, pokul nia daść na piadziu-paŭtary (4-5 wieršk.) rasty. Treba pomnić toje, što kali bulba budzie pryraščywacca ŭ ciomnaj budyninie, dyk rastki buduć choć i zanadta doŭhija, ale i nadta toniеńkija, kwołyja i pry sadžeńni lohka buduć abłomywacca, tak što karyść z pryraščywańnia budzie nadta małaja.

Jak tolki adtaječ ziamla i možna ŭžo puścić płuh, možna pryroščanuju bulbu sadzić. Kawałak harodu, wyznačany dla pasadki bulby, lepiej uzarać na zimu i z wosieni ŭnawozić jaho hnojem. Kali harod byŭ uzarany z wosieni (a kožny haspadar abawiazkowa pawinien arać harody na zimu i kłaści hnoj), to wiasnoj, pašla baranawańnia, płuham staŭlajucca hranki (aručy na šyryniu hranki ŭzwał) i na ich pad łapatu sadzicca praroššuju bulbu najmieniej na paŭaršyna adna ad druhoj. Barazna ad barazny pawinna być wiarškoŭ na 12. Kali pad bulbu hnoj nia kłaŭsia z wosieni, dyk wiasnoj možna kłaści, ale hnoj pawinien być užo dobra pierahniŭšy, drobny i hetym hnojem lepiej pakryć hranki z bulbaj źwierchu. Pierad baranawańniem nadta dobra było-b, kab pasypać ziamlu popiełam z piečy (sypać treba mnoha).

Kab uschody bulby nie pabiŭ maroz, pasadziŭšy jaje, treba prykryć źwierchu ziamlu sałomaj, mocham abo hnojem. Jak tolki pakažucca zialonyja liści, treba pakryšku źniać (hnoj źmiašać z ziamloj). Dalejšy dahlad bulby budzie taki samy jak i zwyčajna pasadžanaj: baranawańnie i absypka. Absypku treba rabić razy dwa-try i lepiej matykaj.

Zrazumieła, što hetki sposab wymahaje troški bolej kłopatu, ale dla swajej-ža ŭłasnaj karyści, kožny wiaskowy haspadar pawinien nie palanicca pasadzić što wiasnu choć paru pudoŭ rańniaj bulby.

Dla pasadki lepiej brać bolej rańnija hatunki bulby: paśpiešku, bahiniu i dr. Na lohkich hruntach bulbu treba sadzić wiarški na 2 hłybini, na ciažkich — 1-1½.

J. P.

Z Biełaruskaha žyćcia.

Z Biełarusi pad Polščaj.

Pasiedžańnie Wil. Bieł. Nac. Kamitetu. 18 krasawika adbyłosia pasiedžańnie Wilenskaha Biełaruskaha Nacyjanalnaha Kamitetu. Na paradku dnia byli wybary ŭradu i biahučyja sprawy. Pierad wybarami pradstaŭniki Bieł. Sial. Sajuzu złažyli zajawu, što ŭstrymajucca ad wybaraŭ, a pad čas wybaraŭ uradu da ich pryłučylisia pradstaŭniki Chryśc. Dem. Da ŭradu ŭwajšli hetakija asoby: staršynia Sawicki i siabry Marcinčyk M. i Šnarkiewič.

Chwaroba K. Swajaka. Wiadomy bieł. paet K. Swajak (Ks. K. Stepowič) wiarnuŭsia z Zakapanaha ŭ Wilniu i znachodzicca ŭ Litoŭskaj Paliklinicy. Stan zdaroŭja jaho dawoli ciažki.

Kanfiskata. Administracyjnaja ŭłada skanfiskawała Nr. 3 haz. „Biełaruskaja Sprawa“; redaktara paciahnuła da adkaznaści z art. 129 K. K.

Pieśnia ŭ žyćci kožnaha narodu maje wialikaje značeńnie, bo jana ŭwachodzić u psychiku narodu i robicca nieadłučnaj častkaj narodnaj dušy. Pa pieśni zaŭsiody paznajuć addzielnaść narodu, daŭnaść jaho i wyžyniu jahonaj kultury.

Biełeruski narod maje šmat roznych pieśniaŭ, ale heta pieśni świeckija, katoryja piaje naš narod pry chreźbinach, na wiasielli, pry rabocie i t. p. I heta budzie bahaćcie našaha narodu. Ale mała jašče jość pieśniaŭ relihijnych. Tymčasam pieśnia ŭ relihijnym žyćci maje taksama ahramadnaje značeńnie — jana časam bolej značyć, čym rodnaja mowa ŭ kaściele. Zatym i treba zwiarnuć uwahu na biełaruskuju relihijnuju pieśniu.

Ale tut na pieraškodzie staić niastača biełaruskaha śpieŭnika, z jakoha mahli-b karystacca ŭsie pracujučyja na relihijnaj niwie, chočučy nawučyć narod pieśni ŭ rodnaj mowie.

Redakcyja „B. Krynicy“ zadumała pamahčy ŭ hetaj biadzie i wydać taki śpieŭnik. Ale tut patrebny materjały, jakiia treba pryhatowić da druku. Zatym naša Redakcyja źwiartajecca z prośbaj da *ŭsich hramadzian*, pracujučych na biełaruskaj relihijnaj niwie *prysyłać u redakcyju* biełaruskija relihijnyja pieśni z notami i biaz notaŭ. Prysłanyja materjały buduć razhladacca i ŭkładacca kamisijaj i takim paradkam budzie hatowicca śpieŭnik, jaki dla ciapierašniaha žyćcia Biełarusi maje wialikaje značeńnie. Jon uwiadzie našu mowu nia tolki ŭ kaścioł, ale i ŭ žywuju narodnuju hušču i hetym pryblizić naš narod da poŭnaha adradžeńnia ahułam i ŭ kaścielnym žyćci.

REDAKCYJA.

Z Polščy.

Kryzys polskaha ŭradu. 20-IV dwa ministry naležačyja da partyi PPS. padalisia ŭ adstaŭku; z hetaje pryčyny 21-IV premjer Skšynski, uważajučy, što hetym koalicyja pierastała istnawać, padaŭsia ŭ dymisiju z całym kabinetam. P. Prezydent Reč-aj dymisii nia pryniaŭ, bo ŭważaje, što ŭ chutkim časie nowaha kabinetu ministraŭ ŭtwaryć nia ŭdasca; dzieła hetaha dawieryŭ Skšynskamu kirawać dziaržawaj da času pokul Sojm nia prymie biudžetu.

PPS. aburyłasia na heta i zajawiła, što piarojdzie da najwastrejšaj apazycyi. Adnačasna wystupiła z inicyjatywaj abjadnańnia polskaj lawicy, sławianskich mienšaściaŭ i Koła Žydoŭskaha z metaj utwareńnia supolnaj platformy dla dalejšych pastupkaŭ.

Kaniec pracesu Lindaha. U Waršawie niadaŭna adbywaŭsia sud nad Linde byłym min. finansaŭ i dyr. PKO, jakoha abwinawačwali ŭ rastracie wializarnaj sumy hrošaj. U apošni dzień pierad prysudam sieržant polskaj armii Wacłaŭ Ćmieleŭski, wysłuchaŭ

šy pramowy abarončaŭ i samoha padsudnaha, prakanaŭsia, što jaho apraŭdajuć i kab nie dapuścić da hetaha pastanawiŭ pakarać jaho swaim sudom. Spatkaŭšy Lindaha na wulicy, wiartajučahasia damoŭ z sudu— puściŭ jamu 4 kuli ŭ haławu, ad jakich Linde na miescy łoh trupam. Dziakujučy takomu abarotu sprawy, sud zaćwierdziŭ tolki „powództwo cywilne“ u sumie 1.400.000 złotych, sprawu-ž karnuju proci Lindaha spyniŭ.

Z žyćcia prawasłaŭnaha.

Wialiki prawasłaŭny sabor. Patryarch Kanstantynopalski Bažyl III wysłaŭ užo zaprosiny na wialiki (ekumeničny) prawasłaŭny sabor. Hety sabor źbiarecca ŭ Hrecyi na hary Atos (dzie šmat prawasłaŭnych manastyroŭ). Najważniejšyja sprawy, jakija buduć razhladacca na hetym sabory, buduć: pryniaćcie nowaha kalendara i sprawa paŭtornaha žanimstwa prawasłaŭnych duchoŭnych. Budzie tak-sama abhaworana sprawa adnosin prawasłaŭnaj carkwy da anhlikanskaha kaścioła, katory choča złučycca z prawasłaŭjem. Katalicki kaścioł wyšle swajho delehata na hety sabor, ale tolki ŭ roli abserwatara (nahladčyka), katory budzie pryhladacca da pracy saboru, ale ŭdziełu ŭ naradach brać nia budzie. Sabor wyznačany na Siomuchu hetaha hodu.

Z Kraju.

Zwalnieńnie rolnych rabotnikaŭ. Ad 1-ha krasawika h. h. šmat abšarnikaŭ pa dwaroch Wilenščyny zwolniła častku swaich rabočych siłaŭ. Pryčyny: niedachwat hrošaŭ na wiadzieńnie haspadarki i wysokija padatki. Najbolš zwolniena rabotnikaŭ rolnych u Ašmianskim, Świancianskim i Wilenska-Trockim paw.

Sa świetu.

Čechasławakija. Konferencyja kulturnych sławianskich pracaŭnikoŭ — hetak zawiecca źjezd sklikany na dni ad 28 červienia až da 2-ha lipnia h. h. ŭ Prazie i nawiazywany na źjezd katalickaha studenstwa čechasławackaha. Na źjeździe pryniacimuć učaście pradstaŭniki ŭsich sławianskich narodaŭ, značyć i biełaruskaha, na roŭnych prawoch. U adoźwie wydanaj Arhanizacyjnym Kamitetam i im-ža razsyłanaj usim wiadomym pradstaŭnikom sławianskich narodaŭ, meta konferencyi tłumačycca miž inšym hetymi sławami:

„U časy rasłableńnia wiery i zwyčajaŭ, u časy kulturnaha raskładu, adnačasna adnak i ŭ časy tuhi, imknieńnia wybryści z hetaha biazuciešnaha stanu, padnosimo hołas swoj da ŭsich wiernych sercaŭ Chrystowych, da ŭsich, chto zaŭsiody i ŭsiudy hatowy Chrysta pryznawaci, u Jaho wieryci i Jaho kachaci. „Čujcie, chto kachaje narod swoj, swaju baćkaŭščynu... kab pierakanacca, što adradžeńnie i sława narodu jość tolki tam na postupu, dzie wiera i zwyčaj jość pawodle prykładu našych wieraźwiestaŭ św. św. Kiryła i Miafoda“...

Jak z hetych i dalšych słoŭ wypływaje, konferencyja maje asnowu relihijna-maralnuju. Arhanizatary stanowiačysia na staranu pazytyŭnaha Chryścijanstwa majuć na ŭwiecie najbolš upływowyja na ziemlach sławianskich, formy hetaha chryścijanstwa, a imienna, katalikoŭ i prawasłaŭnych. Na kanferencyju dahetul zapisałasia ŭžo šmat pracaŭnikoŭ z paŭdzionnych ziamiel sławianskich, dzie hrunt dla padobnaj pracy ŭžo wielmi dobra apracawany. Z pradstaŭnikoŭ uschodniaha sławianstwa dahetul užo zapisaŭšychsia warta ŭwahi takaja asoba, jak a. Wwiedzienskij, mitrapalit Maskoŭski.

Usiakija pytańni (pabiełarusku) u źwiazku z konferencyjaj adresujcie hetak: P. T. Pripravči komitét pro Konferenci slovanskych kulturnich pracovnikŭ v Praze II, ČSR. Panska ul. č.1/IV.

Koŭna atrymaje pazyčku kala 3 mil. dalaraŭ. Litwa. Burmistr p. J. Wilejšys u Paryžy dahawaryŭsia z pradstaŭnikami adnaho z amerykanskich bankaŭ atrymać pazyčku dla m. Koŭna ŭ sumie 2.175.000 dalaraŭ.

Arcyb. Matulewič — litoŭskim mitrapalitam. Z Koŭna danosiać, što ciapierašni biskup Žmudzki Karewič ustupaje ŭ zakon AA. Marjanaŭ. Adnačasna chodziać čutki, što ŭ źwiazku z utwareńniem nowaje kaścielnaje prawincyi arc. Matulewič maje być naznačany litoŭskim mitrapalitam.

Zecchini nia budzie nuncyjam litoŭskim. „Rytas“ danosić, što watykan zhadziŭsia pazbawić swajho nuncyja ŭ Ryzie Zecchini, prawa spaŭniać jurysdykcyi ŭ Litwie. Byŭ heta litoŭski warunak da padpisańnia kankardatu z Watykanam.

Adstaŭka lit. min. zahr. spr. Reynisa. Min. zahr. spr. Reynis padaŭsia ŭ adstaŭku. Na jaho miesca, tymčasowa spaŭniajučym abawiazki min. zahr. spraŭ, naznačany premjer Bystras.

Darahoŭla ŭzrastaje. Jak danosić „Ekana-SSSR. mičeskaja Žyźń“ za apošnija dwa tydni ceny padskočyli na 20 pracentaŭ, nie haworačy ab manufaktury na jakuju ceny jašče bolš padnialiś.

Jak płaciać rabočym. Z Maskwy danosiać, što finansawyja zatrudnieńni, sa spadkam čyrwonca pierš za ŭsio adbiwajucca na pahražajučym roście zadoŭžanaści ŭ zarabotnaj płacie. Asabliwa wialikija chwaławańni jość siarod rabočych „Sacharatresta“, jaki zadoŭžyŭsia robočym bolš 3 miljonaŭ rubloŭ. Jak piša „Ekanamičeskaja Žyźń“, rabočym nia wypłačana jašče za pieršuju paławinu lutaha.

Niamiecka-Sawiecki dahawor akončany. Z Berlina pawiedamlajuć, što pierehawory miž Rasiejaj i Niamieččynaj zakončany i što ŭ najbliżejšym časie budzie padpisany hety dahawor.

Z WILNI.

Wykryćcie fałšerska-špiehoskaj arhanizacyi. Pierad niekalkimi dniami wilenskaja palicyja zatrymała asobu z padroblenym pašpartam na imia Nison, Na śledztwie wyjaśniłasia, što Nison naležaŭ da arhanizacyi špienoŭskaj, jakaja fałšawała dowady asabistyja, wajskowyja knižački i čeki P. K. O.

Prysud u sprawie 93. 22 h. m. Wilenski Akr. Sud abjawiŭ prysud u sprawie 93 abwinawačanych u kamuniźmie. Kala pałowy abwinawačanych (41) zasudzili ad 6 m. da 4 had. krepaści, a astalnych 52 apraŭdali.

Kanfiskata. Administracyjnaja ŭłada skanfiskawała Nr. 42 litoŭsk. haz. „Vilniaus Aidas“ z dn. 15 h. m.

Z prawasłaŭnaha žyćcia. Dn. 15 h. m. siabry Kansystoryi prawasłaŭnaj u Wilni protejerej Michał Kušnioŭ i rektar praw. seminaryi duchoŭnaj u Wilni Mikałaj Tučemski pierad Wilenskim Wajawodaj i Načalnikami Addziełaŭ złažyli prysiahu.

Piśmo ŭ Redakcyju.

Ad Wilenska-Trockaha pawiatowaha Starasty my atrymali hetkaha źmiestu piśmo:

Na padstawie art. 21 dekr. u sprawach prasawych prašu pamiaścić u „Bieł. Krynicy“ takoje sprastawańnie:

U Nr. 13 „B. Krynica“ źmiaściła staćciu: „Referent — pryčyna chwaroby“, padpisanuju pseŭdonimam: Laśnik z pad Ławaryšak. Źmiest hetaj staćci, padrywajučy dobraje imia referenta pašpartowaha, niazhodny z praŭdaj. Ciapierašni referent na słuźbie ŭ administracyi znachodzicca ad całaha radu hadoŭ, a dziela hetaha nia moh jon być zwolnienym z Laśnictwa. Urešcie hety referent u laśnictwie nie pracawaŭ nikoli. Aprača hetaha śćwiardžaju, što staćcia hena nia moža datyčyć inšaha ŭradaŭca ŭ Wilenska-Trockim Starastwie, bo astatnim časam na słužbu ŭ heta Starastwa nia byŭ pryniaty nijaki nowy ŭradawiec, a tym-bolš byŭšy daŭniej na lasnoj słužbie.

Witkowski
27.IV.26. Nr. 34-6. Starasta Wil.-Trocki.

Nowaja Biełaruskaja Kniharnia

ST. STANKIEWIČA.

Wilnia, Wostrabramskaja wul. Nr. 2.

U kniharni pa najtaniejšych cenach: knižki ŭsich biełaruskich klasykaŭ, školnyja padručniki, knižki pa haspadarcy. Humarystyčnyja knižki i časopisi.

Wialiki wybar kancelarskich i piśmiennych pryładaŭ.

Kniharnia wysyłaje na prawincyju biełaruskija kalendary: 1) adryŭny (blok) i 2) knižku, tolki pa atrymańni naležnych hrošaj.

Uwaha: U kniharni pradajucca polskija padručniki i knižki pa ŭsich halinach nawuki.

LAKARNIA LITOŬSKAHA T-WA SANITARNAJE POMAČY

Wilnia, Wilenskaja wul. 28.

U ambulatoryi prymajuć daktary-specyjalisty: dziciačyja chwaroby — ad 3 da 4 hadz.; unutranyja chwaroby 10—4; chirurhičnyja 1—2; žanočyja 11—1; wačej 11 — 2; wušej, nosa i horła 2 — 3; zuboŭ 10—11; skury i wenerycznyja 2—3; nerwaŭ 1 — 2; **u lakarni addziely:** ŭnutrany, chirurhičny, giniekalahičny i **RADZILNY.**

KABINET RENTGENA I ELEKTRA-MEDYČNY Lačeńnie pramieńniami, fatahrafawańnie, praświatlańnie, elektr. wanny, elektr. masaž.

ANALITYČNAJA LABORATORYJA.

Wyšła z druku i pradajecca knižka

„HOŁAS DUŠY“

Napisaŭ ks. K. STEPOWIČ

U knižcy bahaty zmiest rožnych malitwaŭ i pieśniaŭ.

CANA KNIŽKI:

U miakkaj pałatnianaj aprawie z pamalawanymi bieražkami . **3** zł. — hr.

U pałatnianaj aprawie z załočanymi adciskami . . . . **2** zł. **50** hr.

U pałatnianaj aprawie biez załočanych adciskaŭ . . . . **2** zł. — hr.

BIEŁARUSKAJA KNIHARNIA

„KRYNICA“

WILNIA, ZAWALNAJA 7,

(zamiest pieraniesienaj u druhoje miejsca Kniharni Biełaruskaha Wydawieckaha Tawarystwa),

atrymała nowy transport knižak:

1. Praf. Wipper — **Nowaja Historyja** (na biełaruskuju mowu pierakłaŭ K. Dušeŭski — 2.00 zł.
2. Praf. Wipper — **Nawiejšaja Historyja** (na biełar. mowu pierakłaŭ K. Dušeŭski — — 2.50 hr.
4. W. Łastoŭski — **Rasiejska - Kryŭski (Biełaruski) Słoŭnik.** 832 staronki — — — — 12.00 zł.

U kniharni možna kuplać, abo wypisywać pa pošcie ŭsie biełaruskija knižki i padručniki, biełaruski adryŭny kalendar i knižku-kalendar, a tak-sama polskija knižki-padručniki i ŭsialakija piśmiennyja prylady.

∴ KNIŽKI WYDANYJA KOSZTAM „KRYNICY“. ∴

Kraskoŭski A. **dr.** — Biełaruskija lakarskija ziołki 0.30
Ziaziula A. — „Alenčyna wiasielle“ . . . 0.30
Stankiewič A. ks. — „Dr. Fr. Skaryna pieršy drukar biełaruski. 1525—1925. . 1.00
Hadawik „Krynicy“: za 1921 h. 4.00
„ „ „ 1922 „ 2.00
„ „ „ 1923 „ 2.50
„ „ „ 1924 „ 6.00
„ „ „ 1925 „ 7.00
Bobič I. ks. dr. — Niadzielašnija Ewanhielii i nawuki ŭ 3 častkach 3.00
Hołas Dušy — malitwienik dla biełarusaŭ-katalikoŭ . . . . ad 2 da 5 zł.

Knižki wysyłajucca pa atrymańni hrošaj i 50 hr. na pierasyłku. Wypisywać z Biełaruskaj Kniharni: **Wilnia, Zawalnaja wul. 7.**

Redaktar-wydawiec T. Wojciechowič. Tow. Wyd. „POGOŃ“, Druk. „PAX“ Wilno, zauł. Św. Ignacego 5.